

Gondolataim a kertről:

Mag elültetése, locsolgatása, fejlődésének egyengetése. A kertnek, a növényeknek a tükörképe. Mesterségesen létrehozható az emberek által. Zárt rendszer, gyűjtőfogalom. Minket körülvevő kertek. Minden lehet kert, ami körbe vesz minket, a tárgyaink, lakóhelyeink minden-minden, ami egy kis közösséget alkot. Az egész bolygónk egy nagy kert, ami kisebbekből áll. Az egyik szereti a hideget, van amelyik azt tűri és akad amelyiknek még nem is jutott belőle. Az óceánok és vizek is egy nagy kert. A saját felépítésünket is felfoghatjuk apró kertek halmazának, sejteink és génjeink által. Minden kert. Növények közötti rész a víz és levegő azt is olyan dolgok töltik fel, amiket már nem láthatunk. Minden közösséget alkot, azonban minden elvan zárva a külvilágtól, a másik kerttől. Magányos és ha sikerül is áttörnie a kerítést még is lerombolhatatlan marad. A videóban megjelenik a külön álló képek formájában, a nagy fekete rész, ami elválasztja őket egy nagy fekete burok. A kertek mennyisége megszámlálhatatlan ezért a hozzájuk kapcsolódó asszociációk is szép számmal sorakoznak. A kert megjelenik a Bibliában, Édenkert: Mi magunk vagyunk az Édenkert? A kertben teljes életek játszódnak le, magról csírázás, csíra levélbontogatása, megnövése, beérése, termése, majd leamortizálódása a halálig. A kert helye minden teremő folyamatnak (női alak). Egy hely, amit kerítéssel védünk, a természettől vesszük el, hogy mesterséges környezetet alkossunk belőle. A kerítés utal a határookra, végességre, nem csak térben, hanem időben is.

Az csoportosulástól az egységig és az egyénig eljutás:

A kert, mint metaforikus elem, mint egy szóhasználat, mint egy átfogó gyűjtő fogalom. Egy behatárolt, körülkerített egység. Általában egy négyzetes forma, egy nagy felszántott terület. A négyzetes formába elültetnek, az kihajt, abból egy növény lesz, a növényből termés. Folyamatosan váltakozó folyamat. A növény aprómozgásokat végez, apró rezdülések, finom formai mutatóványok. A kert, általában egy női folyamat. A nő elvégzi a munkát és a nő főz a végtermékből. A gyűjtőfogalom összesítve ezekkel, létrejön a végtermék. Egy vizuálisan más látszatú képkockák. A forma maradt, a növény változott.

Asszociáció a szereplőre:

Megjelenik a nő, megjelenik a növény, még is eltérő és látványban különböző. A női folyamatok, megszületik, cseperedik, felnő, gyermeket szül, gyermeket nevel, a gyermek felnő és így tovább a körkörös folyamat. Párhuzamot vonva a virággal, a fejlődő

organizmussal. Apró mozdulatok, finom érintések, puha bőrfelület, vibrálás, megremegés, haj apró simulása és benne a minden nőiség, amit magával vonz egy női test látványa.

A kert fogalma és az emberi test kapcsolatának megjelenítése:

Az előző két fogalom összevegyül, létrejön egy „kert”. Egy emberi kert. A képkockák különböző életekről szól. Körbekerített egységek, melyek nem összekapcsolhatóak, lezajlik bennük egy élet. A test egy-egy mozdulatai, különböző rezzenései, finom kivágásai, életszakaszt, életeket mutatnak be. „A növény hozza az ember tudomására a saját ciklikusságát.” (Heidi Paris) Felmutatja azt a nagy igazságot, hogy elmúlik minden. Nem lehetséges kitörni a zárt rendszerből, a kerítés áttörhetetlen, nem lehet megváltoztatni ezt a folyamatot, mint ahogy az élet folyamatát sem lehetséges. Meg kell halnunk.

A videó készítésénél legfőbb szempont volt, hogy a háttér minél sötétebb legyen, hogy ne vonja el semmiről a figyelmet, egy steril környezetet próbáltam létrehozni. A modell a földön fekszik. A test a földhöz tartozik. Megkértem, hogy minden apró porcikáját mozgassa meg, érezze az izmainak minden apró zörrenését. Csontjai és porcai kattogtak.

